

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan sveder, imiši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogersko deželo za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 5 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrate po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Era Winkler.

V Ljubljani, 25. oktobra.

Z znamenitim govorom se je gospod Andrej baron Winkler poslovil od svojih uradnikov. Besede, katere je pri slovesi govoril in katere smo včeraj priobčili, niso veljale samo kranjskim političnim uradnikom, ampak videti jim je, da so namenjene najširšim krogom javnega mnenja. Pač je značilno za naše razmere, da je odhajajoči predsednik dežele Kranjske uprav v takem krogu slovesno povedal, kakšen duh je njega vodil, ko je skoro trinajst let deloval na čelu prvemu upravnemu oblastvu naše kronovine. Ali niso uprav podložni uradniki morali že preje poznati duha svojega načelnika? Da ga jim treba tolmačiti? Neverjetno bi se nam to videlo, ako bi ne živeli v tej kronovini, ako bi ne vedeli, da je imela naša dežela zadnjih dvanajst let okrajne glavarje, kojih načela so se temeljito razlikovala od načel političnega deželnega načelnika. Saj se nam pa je tudi v naših javnih zastopih razkrilo dovolj slučajev, kateri nam kažejo, da blagodejna načela, o katerih nam govori gospod baron Winkler, ostala so samo v glavi, a niso se tudi pretakala po vaem uradniškem telesu! Niti na misel nam ne prihaja, da bi bil hotel tu slovo jemajoči načelnik le količkaj, četudi na najrablejši način, očitati svojim bivšim poddanikom, ali toliko je gotovo, da je marsikomu izmed zbranih šinila rudečica v obraz, ko je dobil v tem govoru odločno zagotovilo, da je bil nezvest služabnik.

Ne motimo se pa, da je hotel gospod baron Winkler poslati v javnost slovesno apologijo svoje dvanajstletne politike na Kranjskem. Govoril je jasno na adresu domačih in vnanjih Nemcev in vse je obrneno v njegovem govoru na to, da končno pové nemškemu javnemu mnenju, kar mu je že davno šlo, onemu mnenju, katero slepo tava za nemško-židovskimi žurnalisti in kranjskim sinom baronom Schweglom ter se je zarilo v misel, da je gospod baron Winkler bil — zatiralec Nemštva na Kranjskem! Reči moramo, da je gosp. baron Winkler čudovito lahko rešil svojo nalogo, ako tudi je porabil samo jeden del pripravnega gradiva, kajti koncem njegovega mirnega, verodostojnega govora mora vsak objektivni poslušalec z nami vred vzklik-

niti: „Ne kranjski Nemci, nego kranjski Slovenci imajo pravo tožiti, da se jim v „éri Winkler“ niso izpolnjevale narodne pravice!“

Kaj se je vendar zgodilo na Kranjskem v zadnjih dvanajstih letih? Na to odgovarja gospod baron Winkler: Slovenci so dobili večino v deželnem zboru, v deželnem odboru, v deželnem šolskem svetu, v trgovski in obrtni zbornici, v Ljubljanskem občinskem svetu in v zastopih ostalih mest in trgov. To je, pravi, naravno zaradi ogromne večine slovenskega prebivalstva na Kranjskem in zaradi ustavno zajamčenih pravic tega prebivalstva. A vzlic tej slovenski reprezentanci, kaj vidimo na vsakem upravnem polji? Gospod baron Winkler govori o ljudskem šolstvu: Nemške občine so obdržale svoje nemške šole; po slovenskih šolah se uči nemščina kot učni predmet; v Ljubljani sami imajo Nemci svojo mestno deško in svojo mestno dekliško šolo. Nadalje o učiteljski: večina predmetov se še vedno predava z nemškim jezikom. Potem o gimnazijah: Nemci imajo popolno višjo gimnazijo in trdo nemško gimnazijo. Konečno po uradih: Nemci lahko dobé pravico v svojem jeziku.

To so torej tisti zatirani Nemci!? O položaji slovenske narodnosti na raznih poljih uprave na Kranjskem gospod baron Winkler ni govoril. Tudi mi ne bomo obširno, a dotakniti se moramo tistih področij, v katerih je bilo nemštvo „zatirano“, da vidimo, koliko smo mi Slovenci tu „na boljem“ zaradi tega, ker imamo slovensko reprezentanco v deželi, h kateri pa seveda nikakor ne moremo prištevati deželnega šolskega sveta, niti tačas v vseh slučajih deželnega odbora. Torej ljudsko šolstvo: Obligatni pouk nemščine proti jasni prepovedi člena XIX. temeljnih zakonov. Učiteljske: ni ga slovenskega! Srednje šole: nobene slovenske realke, nobene višje slovenske gimnazije, zaplenba slovenske nižje gimnazije Kranjske, „numerus clausus“ za slovensko nižjo gimnazijo v Ljubljani. Po uradih: večna borba za trohico slovenskega jezika, slovenščine nezmožni uradniki. Tako je v deželi, v kateri visoko nadvladuje slovenska narodnost in prebiva ogromna večina Slovencev, ki imajo ustavno zajamčene pravice, tako je v tej deželi danes, ko jemlje slovo gospod baron Winkler! Ali pa smo omenili s tem le jednega malega dela tistih narodno-

političnih nedostatkov, tistih neizpolnjenih želja, pod katerimi trpimo, da-si je trajala Winklerjeva, od Nemcev tako obrekovana doba skoro trinajst let?

Gospod baron Winkler se je opravičeval Nemcem nasproti in jim izbornu dokazal, da vzlic temu, če so bili potisnjeni v zastopih, ponekod pač le na videz, v manjšino, uživali so polno mero svojih narodno-političnih pravic. Njegov zagovor bil je, kakor smo rekli, nepopoln. Želeli bi, da bi se opravičeval tudi proti Slovincem, to je pokazal naj bi česa vsega pa Slovenci niso dosegli za njegove vlade, kar so upravičeni zahtevati po svoji ogromni večini v deželi in po svojih ustavno zajamčenih pravicah. Če na to mislimo, potem moramo reči: „Dobili smo reprezentanco v deželi, a pravic svojih nimamo! Nemci, ná-te našo reprezentanco, pa dajte nam pravice, katere ste Vi imeli v éri Winklerjevil!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. oktobra

Francoska sodba o Eimu.

Rochefortov list „Intransigeant“ piše gledé Eimovega govora o vnanji politiki: „Energični in ponosni ta govor odmeval bo po vsi Evropi; naj cesar Viljem II. še tolikrat obišče cesarja Franca Jožefa, efekta tega govora ne bude razdejal.“

Občinske volitve v Pragi.

V kratkem vršile se bodo nove občinske volitve v Pragi in obé narodni stranki se pripravljata na odločilni boj. Staročehi, katerim nihče in tudi njih nasprotniki ne odrekajo zaslug za gospodarski napredek zlate Prage, niso dovolj odločno in neomahljivo povdarjali češki karakter tega mesta in to je tista točka, kjer zastavlja mladočeška stranka svoje delovanje. Obe frakciji postavili sta že svoje kandidate za občinski svet in borba bo gotovo ljuta. O končnem izidu volilnega boja še ni prorokovati, na vsak način pa bodo Mladočehi pridobili nekoliko novih mandatov in tako osvežili obč. svet ter oživili njega razprave.

Liberška aféra.

Prva plahost, nastala vsled razpusta obč. sveta Liberškega, je prizadete prusjake in levičarje minila in sedaj napenjajo vse sile, da bi pri novih volitvah dobili zopet oblast v roke. Složnost mej obema strankama je res gniljiva. Levičarski listi opravičujejo Liberške mogotce in jih predstavljajo svetu

LISTEK.

Psalmi.

(Preložil Ivan Vesel. V Ljubljani 1892. Založil prelagatelj. Cena 1 gld. 20 kr.)

Psalmi ali verski spevi hebrejskega naroda se splošno prištevajo najlepšim pesniškim proizvodom človeškega genija. Njih prava starost se ne da določiti, kajti zapisali so se šele dosti kasneje, nego so bili zloženi. Tradicija jih pripisuje raznim hebrejskim velmožem. Gotovo je, da je že kralj David zlagal psalme, trdi se celo, da je zložil že Mozes jednega, a največjo veljavo so imeli za časa, ko je stal v Jeruzalemu sloveči tempelj. Toda tudi pozneje izražali so židje vse svoje čustvovanje v psalmih in prav zato, ker so zloženi v narodnem duhu židovskem, gre jim še posebna cena.

Pevci izražali so vse, kar so čutili in želili, v svojih psalmih, kateri so se prepevali pri Božji službi in bili največji pripomoček za versko izobrazbo naroda. Vsi so zloženi v obliki molitve, naj izražajo žalost, tolažbo, željo za maščevanje ali naj bodo

slavospev stvarniku. Vse preveča živo, neusahljivo zaupanje v Boga, sicer pa so povsem subjektivni in čisto se nahajajo izražene misli, katere so v nasprotju z našim krščanskim mišljenjem. Navzlic temu pa segajo psalmi vsakemu še tako blaziranemu človeku v dušo in mu pretresejo srce, kakor sploh prava poezija.

Posamni psalmi so bili sicer že nekatere kratke preloženi na slovenski jezik, a večinoma v zelo oskudni obliki, zato pa smo Veselovega prevoda, dovršenega v vsakem oziru, od srca veseli, ker je našo literaturo s svetovnim delom obogatil.

Kdor čita psalme v prevodu g. Vesela, se ne more prečuditi spretnosti prelagateljevi, ki je kot pravi pesnik prelil te hebrejske poezije v novo obliko, ne da bi jim vzel katerokoli karakteristično svojstvo. Gosp. Vesel si je sicer že prej pridobil čislano ime kot prelagatelj ruskih klasikov, a navzlic temu smo vzeli njegovo knjigo, plod desetletnega duševnega dela, z nekim strahom v roke. Kako prijetno je bilo iznenadenje. Vsak psalm je dovršena, enotna celota, jezik je čist, gladak in ven in ven poetičen ter velečasten, prav kakor se prilega tem verskolirničnim poezijam. Vse posebnosti

židovskega naziranja izražene so s klasično preciznostjo, za vse orijentalno-fantastične primere našel je gosp. prelagatelj primerne izraza in zato smo mu za prelepo to delo odkrito hvaležni.

Psalm 118. je preložil slavni naš Gregorčič, vse druge pa g. Vesel sam. Radi bi navedli nekoliko vzgledov, a ker to z ozirom na tesni prostor ni mogoče, navesti hočemo le 108. psalm, „Prošnja za kaznenih nevhvaležnim preganjalcem“, priporočujoč „Psalm“ našim čitateljem kar najtopleje. Kdor si omisli to knjigo, pomnoži svojo zbirko za lepo pesniško delo.

Imenovani psalm slóve:

Ne molči, Bog, Ti moja slava,
Če usta se odpró lokava,
Z jezikom lažnim opravlja je,
S črtežnim slovom me stiskaje!

Brez vzroka streže zlod po meni,
Preganja mož me razsrjeni;
Dobroto vrača mi s hudobo.
S sovraštvom ljubav in zvestobo.

Brezbožnik zlobni naj ga sodi!
Tožnik njegov protivnik bodi!
V pogubo bodi mu soditev,
Naj greh njegova bo molitev!

kot prave angeljce nedolžnosti, lojalitete in patrio-
tizma; nacionalni listi niso tako ljubezljivi, ampak
očitajo, sicer nekako prikrito in zavito, a vendar
umljivo, nemškimi liberalcem, da se vedeli za vladno
namero in bili z njo zadovoljni. Ako se pomisli, da
minister grof Kuenburg nima drugega dela nego
posredovati med vlado in levico, je prav verjetno,
da so gospodje Plener itd. vedeli, kaj se pripravlja.
Sicer sta pa bila nemškočeška deželna odbornika
Schlesinger in Lippert v tej svoji lastnosti oficijelno
obveščena o razpustu prej nego se je razglasil.
Posl. Prade, vodja Liberskih prusjakov, protestoval
je pri ministerstvu zoper razpust, rekurza se pa
obč. svet ne bode lotil, ker vé, da bo pri volitvah
zmagal. — Nemški listi premlevajo še vedno uzroke
razpusta in kar nič jim ne prija očitane prusjstva,
veleizdajskih govorov in nelojalnosti, a vse to jim
nič ne pomaga. Sramotnega petata protiaustrijzma
ne more Liberskim mogotcem nihče odvzeti. Vlada
je gledala to počenjanje dosti predolgo, ker se je
bala posledic odločnega koraka. Da bi kaka slovan-
ska občina storila stoti del tega, kar Liberska, kri-
žali bi jo bili.

Vnanje države.

Srbska skupščina.

Točno v zmislu ustave ukrenil je ministerski
svet sklicati skupščino na dan 13. novembra, a jo
tako preložiti za dva meseca ter o novem letu
razpustiti. Volitve vršile se bodo torej še le koncem
meseca februarja. Radikalna stranka naglaša, da
ima skupščina v zmislu ustave dolžnost, voliti re-
genta koj v prvem zasedanju ter zahteva, naj se
ta volitev postavi na dnevni red, o čemer pa Ristić
in vlada nečeta ničesar slišati. Radikalna stranka
se pripravlja, da uprizoni v prvi in zadnji seji skup-
ščine velikansko manifestacijo, naperjeno zoper re-
genta in liberalno ministerstvo.

Položaj v Italiji.

Bivši minister Zanardelli, jeden voditeljev hi-
storične leve, govoril je predvčerajšnjim večer na
banketu v Iseu. Hvalil je sedanjo vlado, kateri
zaupa, in rekel, da odobrava nje finančni program
ter da bi bilo nes pametno znižati vojsko, ker bi se
potem Italija niti braniti ne mogla. Tudi o vnanji
politiki izrekel se je Zanardelli, povdarjajoč, da
sicer Italijani žele dobrega razmerja z vsemi sosedi,
zlasti s tistimi, s katerimi jih vežejo sveti in nepo-
zabni spomini, da se pa bodo zvesto držali zveze
s centralnimi velesilami, ki ima samo jeden smoter,
zagotoviti mir, katerega je baš Italija nad vse po-
trebna. — Tako sodi položaj Zanardelli, a tudi
opozicijske stranke ne drže križem rok in delujejo
na vso moč zoper trojno zvezo.

Francoska zbornica.

V soboto volila je zbornica novega podpred-
sednika. Ta volitev premenila se je v borbo med
privrženci svobodne trgovine in privrženci zaščitnih
carin. Zmagali so prvi, kar bi se moglo zmatrati za
dokaz, da bo obveljala trgovinska pogodba s Švico,
za vlado tako nevarna, da se ni 267 poslancev
vzdržalo glasovanja. — Ministerski predsednik Lou-
bet kot razsodnik med podjetniki in štrajkujočimi
delavci v Carmauxu izrekel je svojo sodbo in pri-
trdil delavcem. Štrajk je vsled tega končan in ru-
darji lotili so se včeraj zopet dela.

Dopisi.

Iz Poljan, dne 20. oktobra. [Izv. dopis.]
(K zgodovini udanostnih izjav) Dne 7. okt.
t. l. imel je tukajšnji občinski odbor sejo. Konečno
se vzdigne odbornik Notar Tomaž in bere neko,
kakor je rekel od škofija prišlo pismo, v katerem
smo prošeni, podpisati se pod besede: „Vse za

vero, dom in cesarja“. Prečitalo se je namreč mo-
žem iz došlega pisma, da se g. knezoškof vedno
poteguje za vero, dom in cesarja, njegovi nasprot-
niki pa le za cesarja. Ako ste tedaj odborniki tudi
za vero, podpisite. Seveda se se vsi podpisali. Kdo
bi se ne? A drugega odborniki niso vedeli, kaj je
čisto umevno, ker v celem odboru komaj štirje za
silo brati in pisati znajo. Čez dva dni prinese „Slo-
venec“ udanostno izjavo občine Poljanske, v kateri
izraža občina otroško udanost in ljubezen prevzvi-
šenemu gospodu knezoškofu in pomiluje strašne
napade na prevzvišenega gospoda. To so
gledali občinski možje, ki o tem zadnjem pristavku
pojma niso imeli. Isti možje bili so najhujši nasprot-
niki zoper popravilo tukajšnje farne cerkve in se
s tem upirali tudi prevzvišenemu knezoškofu, na ka-
terege željo se je cerkev popravljala. O napadu na
prevzvišenega gospoda pa ni nikomur nič znanega,
ker noben odbornik ne čita ne „Slovenskega Naroda“,
ne „Slovenca“. Torej je to le hujskanje od sedaj
še skrivne strani. Sam od sebe bi odbor tega ne
bil mogel storiti in bi tudi ne bil storil, ker to
postopanje že zdaj vsi obžalujejo. Tako se je župan
po tem dogodku sam izrazil večkrat, ponavlja be-
sede: „O, kako neumen je kmet“. Vsaka reč ima
svojo dobro in slabo stran. Tako tudi opisana za-
upnica. Odbor je tako rekoč svoj lanski upor ob-
žaloval in se spokoril. Tako je mislil tudi naš vrli
gospod župnik. On je namreč pred letom dobil po-
ziv, po katerem naj skliče vse občinske odbornike
in cerkvene ključarje cele župnije in jim prigovarja,
da bi vzeli od cerkvenega patrona Loškega gradu
(zdaj last tamošnjega uršulinskega samostana) od-
kupnine 200 gl., jedenkrat za vselej. Lansko leto
si častiti gosp. župnik ni upal sklicati teh mož,
ker so bili zlasti občinski odborniki zelo uporni pri
popravi cerkve. Pričakovati toraj ni bilo povoljnega
uspeha. Zdaj pa je, vesel „spreobrnjenja“ svojih
upornih ovčic, sklical vse soseskine može in cerkvene
ključarje. Od 19 soseskinih mož prišli so trije,
od 16 cerkvenih ključarjev pa štirje. Konec vsega
pogovarjanja bil je: „Mi smo bili, smo in ostanemo
zvesti in pokorni svojemu dušnemu in višjemu pa-
stirju, a, kar se tiče denarne odškodnine 200 gl.,
naj le ostane pri starem, ker tako daleč vendar
naša udanost ne sega, da bi sebi in svojim potom-
cem kvar delali“. Glejte sodbo preprostih kmetov.
Prisrčno ljubijo svoje dušne pastirje, dokler skrbé
ti le za njih dušni blagor, ako pa gre za njih častno
dobro, naj se tiče časnega imetja ali politike, imajo
pa svoje lastno prepričanje, kar se bote lahko o
prihodnjih volitvah prepričali. Čim bolj bode hitela
Ljubljanska gospoda naročevati si takih nepotrebnih
zaupnic, tem brže bo prišlo prosto ljudstvo do pra-
vega prepričanja. Da se te zaupnice naročajo,
to je očitna skrivnost. Svoj vir imajo v stalnem
odboru I. slov. kat. shoda v Ljubljani, katerega po-
krovitelj je prevzvišeni gospod knezoškof. To so
tedaj tudi nekake okrožnice. Polagoma in skrivno
se preiskujejo posamezne občine in kadar je vse
pripravljeno, skovana je nova zaupnica, o kateri pa
imajo podpisanci toliko pojma, kakor so ga imeli
naši odborniki. A toliko si zapomnite: Kdor veter
seje, žel bo vihar. Nedavno ste klicali — „Vrli
Poljanci“, a danes se ti vrli Poljanci roté in togoté,

ter se branijo in sramujejo Vaše pohvale. Pri tej
priliki zaletel se je omikani „Slovenec“ tudi v na-
šega vrlega rojaka gosp. dra. Ivana Tavčarja, kateri
je pa za našo dolino desetkrat več storil, kakor
vsi duhovniki naši rojaki, katerih ni ravno malo,
skupaj. Mi ne tihjamo od poslednjih ničesar, a žali
nas, da se dobrotnika očitno zabavlja in tako za-
bavljanje troši med demate ljudi, kajti vsakemu
odborniku poslala se je dotična š evilka „Slovenca“. Sicer bo ta
poskus razdora ostal brez nasledka, a žalostno je, da se delajo taki poskusi, in to od
strani, ki se ima za uzorno krščansko.

Domače stvari.

— (Dež. predsedniku gosp. baronu Winklerju poklonili so se) v nedeljo gg.
župani Kamniški, Doljne- in Gornje-Loga-
ški in deputacija županov iz okolice Kamnika
in Brda pod vodstvom dež. poslanca g. Krsnika.
Včeraj pa so se poklonili gg. župani Zatiškega
okraja pod vodstvom g. župana iz Višnjegore
in pa g. župan Vrhnjski.

— (Dvorni svetnik baron Hein) pri-
peljal se je včeraj popoldne z brzovlakom v Ljubljano
in se nastanil v hotelu „pri Slonu“. Na kolodvoru
sta ga pozdravila dvorni svetnik Schemerl in pre-
zidijski tajnik Laschan.

— (Slovensko gledališče) Jutri v sredo
dne 26. t. m. priredi Dramatično društvo On-
dričkov koncert v deželnem gledališču. Na ta
koncert najslavnejšega goslarja našega časa ni nam
treba posebe opozarjati naših krogov, zakaj umet-
nikovo ime samo bode privabilo jutri vsakega umet-
nost ljubečega človeka v deželno gledališče. Mi le
hočemo omeniti, da gosp. František Ondriček kon-
certuje le pri Dramatičnem društvu. Gosp. Karol
Hoffmeister spremlja g. Ondrička na klavirju.
Druga točka programa je veseloigra „Kdor se
poslednji smeje!“

— (Komorni virtuozi gosp. František
Ondriček) dospel je danes v spremstvu svojega
tajnika z jutranjim brzovlakom v Ljubljano.

— (Osobne vesti.) Za poštne kontrolorje
so imenovani gg. Ivan Aussenik, poštni blagajnik
v Pulju, za Ljubljano; poštni oficijal Viktor Jenčič
v Trstu in Gvidon vitez Andriolli v Trzinu
za Ljubljano. — Okrajni glavar v Spittalu g. Franc
Kolenc premeščen je v Velikovec. Gosp. Kolenc
je rodod Kranjec in slovenščine popolnoma zmožen,
upamo torej, da bode varoval narodno ravnoprav-
nost v tem okraju.

— (Gospod Schmidt) opozarja s tem naše
čitatelje, da bode jutri zvečer ob šestih imel pre-
davanje v Rudolfinumu, kakor je bilo naznanjeno
v soboto.

— (Telovadba) pri oddelku „starejših go-
spodov“ je vsako sredo in vsak petek od 7. do 8. ure
zvečer.

— (Slaba, protisanitarna navada.)
V Ljubljani razširila se je zlasti zadnja leta navada,
katere ni moči dovolj obsojati. Venci in trakovi, ki
so ležali po več ur na mrtvecih, nosijo se namreč
s pokopališča zopet domov in se čestokrat hranijo,
ne da bi bili desinficirani. To je jako nevarno
početje, zlasti ko nam žuga kolera. Mrtveci pre-
minoli so časih vsled kake kužne bolezni, a na vence
vendar nihče ne misli. Opozarjamo pristojno oblastvo
na ta nedostatek, želeč, da se čim prej odpravi.

— (Zadnji sneg) napravil je veliko škodo
tudi na brzojavni in telegrafski progi med Trstom
in Dunajem. Zveza bila je deloma pretrgana in se
je iz Trsta moralo brzojaviti preko Solnograda in
Celovca na Dunaj. Telefonska proga je zdaj poprav-
ljena, brzojavni promet pa se mora še vedno vršiti
po ovinkih, ker niso še vsa poškodovanja popravljena.
— (V št. Vidu pri Ljubljani) je postal po
odhodu g. M. Tomca krajni šolski nadzornik gospod
Anton Belec.

— (Učiteljsko društvo Črnomeljsko)
imelo bode dne 29. novembra t. l. ob 2. uri po-
poludne v šolskih prostorih v Črnomlju svoj redni
občni zbor s sledečim vspešnim: 1. Poročilo pred-
sednikovo in blagajnikovo. 2. Praktičen nasvet o
računstvu na najnižji stopnji (g. Jeršinovič). 3. Prak-
tičen navod v prvem čitanju (g. Šetina). 4. Volitev
novega odbora. 5. Volitev delegatov k zborovanju
„Zveze“. 6. Nasveti. Z ozirom na važnost zborovanja
vabijo se p. n. gg. društveniki k obilni udeležbi.
Odbor.

— (Volitve v okrajni zastop slo-
vensko-bistriški) so se vršile pretekli teden.

Naj malo dni na svetu biva,
Njegovo čast pa drug naj vživa!
Njegova žena bodi vdova,
Sirote deca pa njegova.

Pobegne z domov naj zavetnih,
Prosjači po širinah svetnih!
Naj upnik ga za vse odere
In tujec truda plod pobere!

Ljubezni naj ne najde tuje,
Sirot naj nihče ne miluje;
Zatró naj se njegovi sini,
Za kratka mu imé izgini!

Gospod! krivic v očetni hiši
In majke grehov ne izbriši!
Njih vedno pred očmi imevaj,
Na zemlji mu spomin razdevaj.

Imé v pozabo mu pogrezní,
Ker v srcu ni imel ljubezni,
Ker stiskal reveža do smrti,
Ker bili čuti so zatrti.

In ker ni hotel blagoslova,
Ogiblji se ga moč njegova;
Zato, ker ljubil je prekleto,
Zdaj ves od njega naj prevzet je!

Ko voda naj se v njega zlije;
Kot olje po kostéh zarije,
Ko halja, s katero se odeva,
Ko pas, kjz njim se opaséva.

Takó poplačaj preganjalcem,
Življenja trdim zatiralcem!
Ti meni bodi pa tešitelj,
Ti s Svojo milostjo rešitelj.

Prenašam stisko in nadlogo,
Pobito srce je ubogo;
Ko senca, ko se nagne, ginem,
In kot otresen konjič minem.

Od posta drgetá koléno,
Telo je moje vse medleno.
Takó v zasmeh sem, oni sami
Porožno majejo z glavami.

Gospod, moj večni Bog, pomagaj,
Blagosti Svoje ne odlagaj!
Spoznajo dela naj visoka,
Da to storila Tvoja roka!

Roté se — meni spolni želje;
Njim porog — meni daj veselje.
Odene vraga naj sramóta,
Kot plašč ovij se mu života.

Glasno veličal bom Gospoda
I sredi množega naroda:
Ker revež stoji na strani,
Da smrtne sodbe ga obrani!

Konečno bode še omenjeno, da je knjiga kaj
lična in da dela čast „Katoliški bukvarni“. Š.

Malovrh

Večina je zopet narodna, ker so Slovenci zmaga-
li tudi v velikem posestvu in sta trga Makole in
Studenice narodno volila. V velikem posestvu so
Slovenci, dasi so imeli gotovo večino, po nepotreb-
nem prostovoljno tri sedeže prepustili nasprotnikom,
kateri imajo zdaj jedino še v mesteci svojo trdnja-
vico. V skupini kmetijskih občin je mej drugimi iz-
voljen odvetnik dr. Lemež. Dozdajni načelnik je
bil č. g. dekan A. Hajšek, kateri bo menda še
nadalje prevzel to častno mesto. Volitev je zaradi
tega pomenljiva, ker bo okrajni zastop volil svoje
člane v okrajni šolski svet in vendar jedenkrat
konec storil nemškutariji v tej korporaciji. Narodni
volilci so se pred in po volitvah zbrali v gostilni
znane narodnjaka g. Petra Novaka, kateri ima
zdaj v prostorni hiši na glavnem trgu dobro ure-
jeno gostilno, vse pohvale vredno.

— (Kako se vjema to?) V Ljubljani reklo
se je, da so zgolj slovenski napisi ulic nasprotni
državnim temeljnim zakonom, v Šmarji na spod-
njem Štajerskem pa imenujejo slovenski napis
„Šmarje“ na hišah — „škandal“. V Podčetrtku
zginili so na hišah pribiti slovenski napisi „Podče-
trtek“ s številkami in so se nadomestili z napisi
„Windisch-Landsberg“. Za take dogodke pa se nikdo
ne zmeni! Kako je to?

— (Kolera.) V Zabovcih pri Ptuj umrle
so te dni tri osebe za neznan, sumno boleznijo.
Graški vaučiliščni profesor dr. Eppinger in okrajni
zdravnik dr. Schneditz sta preiskala umrlega kaj-
žarja Franca Bezjaka, a pozitivnega nista mogla
ničesar dognati. Prof. dr. Eppinger bavi se zdaj z
bakterijologično preiskavo, da spozna, ali gre tu za
Cholera nostras ali za pravo iz Ogerske zanešeno
kolero. Vlada je odredila stroge sanitarne naredbe
zlasti ob ogerki meji.

— (Čitalnica v Brežicah) priredi prvo
prihodnjo veselico dne 13. novembra z gledališko
predstavo, petjem in igranjem na citre.

— (Kontrasti.) Tudi v Mariborski okolici
padel je te dni sneg in pobelil bližnje vinske gorice.
Čudno se vjema s to zimsko podobo cvetoči divji
kostanj v Tegetthoffovi ulici nasproti trgovine gosp.
Dolenčeve. Jedna stran drevesa je že brez listja, na
drugi pa je bilo videti še minulo soboto deset lepo
razvitih belih cvetov. Gotovo redka prikazen in čuden
kontrast v naravi.

— (Štrajk šolarjev.) Prijazni Podče-
trtek se more ponášati, da je doživel popolnoma
pravilno organiziran štrajk šolarjev, v čemur se mu
ne more primerjati noben drugi kraj na Slovenskem.
Šolarji sicer niso štrajkali iz lastnega nagiba, a iz-
vabili so vso stvar tako dovršeno, da so imponirali
vsem gledalcem. V Podčetrtek ušolani sta tudi vasi
Imeno in Golobinjek. Prebivalci teh vasij upi-
rali so se z neko srditostjo zgradbi nove šole, in
tudi ko je bilo šolsko poslopje dogotovljeno, niso
hoteli odnehati. Navzlic temu dal je nadučitelj pre-
nesti vse šolsko pohištvo iz stare hiše v novo in v
dan 18. t. m. imel se je v novi šoli pričeti pouk.
Prišli so tudi otroci iz Podčetrčka, ni pa bilo šolarjev
iz Imena in Golobinjeka. Ti so jo krenili demon-
strativno v staro, izpraznjeno šolo, a ko niso našli
ne klopij, ne mize, ne table, okitili so si kloboke s
peresi in pevajoč ter kriče odšli domov, na pova-
bilo pa, priti v novo šolo, odgovarjali so le z za-
ničljivim smehom! — Tako poroča „G. T.“, kateri
prepuščamo odgovornost za to senačno dogodbo.

— (Trgatev.) Iz Slovenske Bistrice
se nam poroča, da se trgatev v tamošnjih pohorskih
vinogradih, kar se tiče količine, ni posebno obnesla.
Dobra pa bode kapljica, ker je mošt tehtal 17° do
19° sladkorja. Zato je tudi cena visoka, 23 do
25 kr. za liter. Za stara vina od l. 1890, katera
se pa le še težko najdejo, zahteva se 35 do 40 kr.
in še več. Kdor je tedaj mislil, da bodo vsled
konkurencije laških vin domača v ceni padala, motil
se je. Krčmarji so sicer skušali točiti laško vino,
pa ga le malo spečajo, ker okus nikakor ne prija
pivcem. Sicer ga tudi dovolj drago točijo, rumeno
po 34 do 40 kr., tako da ni dosti razločka od cene
za domači pridelek. Na Bizeljskem so letos v
novih ameriških vinogradih, katerih je kakih 150
oral nasajenih, že nabrali blizo 1000 veder vina
prav dobre kvalitete. Prišli so že kupci, posebno s
Hrvatskega, ki je vkljub visoki ceni (25 do 30 kr.
za liter) kupujejo.

— (Slovenske šole na Koroškem.) Po-
ročali smo že, da je dež. šolski svet koroški raz-
delil nekatere ljudske šole tako, da je na jedni
slovenščina, na drugi panemščina učni jezik. Te

nemške šole osnovala so se za to, da bi se s po-
močjo agitacijskega aparata privabilo vanje kolikor
moči slovenskih otrok ter tako dokazalo, da so slo-
venske šole nepotrebne in da jih ljudstvo ne mara.
S kakšnimi sredstvi se deluje v to svrhu, je splošno
znano, in prav ta sredstva, ven in ven nepoštena
in nedopustna, bodo gotovo pripomogla, da bodo
nekateri zaslepljeni roditelji upisali svoje otroke v
nemško šolo. Kdor pozna nestrpnost in nasilstvo
nemških agitatorjev na Koroškem, je bil na to pri-
pravljen. Ali Nemcem ni še dovolj, da bodo neka-
teri slovenski otroci hodili v nemško šolo, oni bi
radi iz te malomarnosti roditeljev skovali posebno
orožje, da ž njim oškodijo slovenske šole. „Gr. Ta-
gespošta“, to zdvijano trobilo naših prusjakov, na-
svetuje, naj se pri vzprejemu v nemške šole na-
pravlja še vselej posebni zapisniki, v katerih bode
zabeležena izjava starišev, da žele, naj njih otrok
obiskuje nemško šolo. Imenovani list zahteva, naj
napravljajo te zapisnike učitelji in prepričani smo,
da bodo koroški učitelji temu naročilu radi ustregli
ter potem te zapisnike dali na razpolaganje nem-
škim prvakom. Ali spada to sploh v področje učitel-
jev, in so-li v to opravičeni, tega tudi ne bomo
preiskovali, ker vemo iz skušnje, da je koroškim
učiteljem sploh vse dovoljeno, samo da je naperjeno
zoper slovenske šole. Radovedni smo le, kakšni za-
pisniki se bodo delali, kaj se bo s temi zapisniki
godilo, in kaj bode tam, kjer morajo stariši pošiljati
svoje otroke v nemško šolo zato, ker slovenskih ni!
Upamo, da bodo slovenski rodoljubi na Koroškem
skrbno pazili na to najnovejšo namero naših na-
sprotnikov in proti vsem nezakonitostim postopali
odločno in brez usmiljenja.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda
za Kotmaroves in okolico) na Koroškem ima
v nedeljo 30. t. m. popoldne svoj občni zbor v
gostilni gosp. Valentina Štangelnja v Kotmarivesi. Po
zborovanju bode petje in prosta zabava.

— (Vipavska železnica.) Goriški deželni
odbor je naročil inženirjema Jakobu Antonelliju in
Juliju Dreossiju, naj izdelata preliminarni načrt za
zgradbo železnice po Vipavski dolini.

— (Lahonska nestrpnost.) Na praznik
Sv. Rešnjega Telesa uprizorili so Lahoni v Ločniku
na Goriškem pravi pravcati škandal zaradi sloven-
ske propovedi v ondodni župni cerkvi. Okrajno gla-
varstvo Goriško obsodilo je čvetero teh nestrpnih
Lahonov na manjše glóbe, določene jako milostno,
dva pa je oprostilo. Radovedni smo, bo-li to upli-
valo pomirjevalno na živce tistih razgrajalcev, kate-
rim so slovenske propovedi v Ločniku trn v peti.

— (Umrli) je v Knežaku nanaglomla obče-
zani in čislani posestnik gosp. Janez Čuček.

— („Slovensko pevsko društvo“
v Trstu.) Novoizvoljeni odbor konstituiral se je
v prvi svoji seji tako-le: Podpredsednik je g. dr.
G. Gregorin, tajnik g. A. Janša, blagajnik
g. J. Mikota, arhivar g. J. Umek, nadzornik
pevskih vaj g. Fr. Čargo.

— (V morje padel) je v soboto ponoči
v Trstu na „Mofo del Sale“ blizu 50 let star mož.
Dva mornarja prihitela ta mu sicer takoj na po-
moč, a bil je že mrtev, ko so ga izvlekli.

— (Trgatev v ameriškem vino-
gradu.) V vinogradu našega rojaka g. dr. Vidriča
v Zagrebu, ki ga je pred dvema letoma zasadil s
cepljenimi ameriškimi trtami, bila je letos prva
trgatev, ki je dala v vsakem oziru izredno povoljen
rezultat. Na pol jutra vinograda pridelalo se je od
cepljene ameriškane trte (Riparija) 40 veder mošta.
Trte rodile so izredno in grozdje bilo je tako veliko,
kakor se pri naših plemenitih trtah le redkokedaj
vidi. Ta sijajni uspeh gosp. dr. Vidriča naj bode v
ponk in vzbudo vsem vinogradnikom, ki se še obo-
tavljajo, da bi zasadili svoje vinograde z ameri-
škimi trtami.

— (Razpisane službe.) Na jednoraz-
redni ljudski šoli v Dolnjem Toplem vrhu razpisano
je mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. pla-
čilnega razreda, funkcijsko priklado 30 gld. in
prostim stanovanjem. Prošnje je predložiti do dne
1. novembra pri okrajnem šolskem svetu v Novem
mestu. — Pri dež. sodišči v Celovcu izpraznjeno je
mesto jetnišničarja. Prošnje do 20. novembra pri
predsedstvu dež. sodišča v Celovcu.

Književnost.

— Potrjena šolska knjiga. Ministerstvo
za uk in bogočastje je potrdilo za šolsko rabo po
obrtionadaljevalnih šolah s slovenskim učnim jezi-

kom knjigo „Obrtno spisanje“, spisal Anton
Funtek, založil Dragotin Hribar v Celji.
Cena vezanemu izvodu 60 kr.

— „Argo“, Zeitschrift für krainische Lan-
deskunde, izdaja in urejuje muzealni kustos Alfons
Müllner, ima v št. 4. nastopno vsebino: Die
Gradišča in Krain. (Das Gradišče von St. Michael
bei Hrenovic); — Funde bei Kaltenfeld-Studeno;
— „Die Mordstätten in der Archäologie. — Ad
Juden in der Archäologie. — Attila oder Atilla.
— Beitrag zur Höhlenforschung am Karste. — Zur
Sonnenhitze von 1892 — Mittheilungen aus dem
Museum. — Erwerbungen des krainischen Landes-
museums im Jahre 1892. —

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 25. oktobra. „Wiener Ztg.“ pri-
naša cesarjevo lastnoročno pismo do Taaffeja, s
katerim se sklicuje državni zbor na dan 5. no-
vembra.

Budimpešta 25. oktobra. „Pester Lloyd“
javlja iz zanesljivega vira in povsem določno,
da so vse govornice o ministerski krizi popol-
noma neosnovane. Niti celo ministerstvo, niti
kateri posamni član ne misli odstopiti, ker v
to ni nikakega povoda. V plenarni seji ogerske
delegacije nadaljevala se je danes generalna
debata o proračunu vojnega ministerstva. Ugron
izjavil, da ne vzprejme proračuna niti za pod-
lago specialni debati.

Razne vesti.

* (Kolera) se razširja sedaj tudi v Avstriji.
Na Češkem, in sicer blizu Piseka umrli sta za ko-
lerno dve osebi in včeraj popoldne umrl je na
Dunaji neki kočijaš, pri katerem se je uradoma
konstatiralo, da ga je ugonobila kolera.

* (O distančni ježi avstrijskih
in nemških častnikov) izrazil se je general
konjištva baron Edelsheim-Gyulai, da te ježe, tako
kakor je bila zasnovana in izvršena, ne more odo-
bravati. V vojaškem oziru ni imela ta ježa nikake
vrednosti, kajti to nima nobenega smisla, da se
konje dovede do cilja na pol mrtve in nerabljive.
Zanimiv bi bil ta poskus, če bi bili odjezdili po
dve celi eskadroni z Dunaja v Berlin in nasprotno.
Priznava pa politično važnost te konkurence in tudi
to, da je ogerska konjereja se pokazala v naj-
boljem svitu.

* (Cyrus Field,) „moderni Columb, ki je po
svojem kablju (podmorskem telegrafu) zvezal novi
svet s starim“, je umrl te dni v svojem letovišču
ob Hudsonu v Zedinjenih državah ameriških. Dva-
najst let se je trudil, predno je rešil „nalogo svo-
jega življenja“. Kakor Kolumbu, tako so se tudi
Fieldu posmehovali njegovi vrstniki, češ, da je
njegov načrt le „možganska pajčevina“. In vendar
se ni dal oplašiti. Z vztrajno delavnostjo dosegel je
vendar, da je začel kabel delovati v jeseni l. 1866.
in od tedaj je gledal zmagovalno nad pritlikavimi
svojimi nasprotniki. In zares, nijedno podjetje od
velikih najdeb sem v XVI. stoletju ni imelo tako
važnih nasledkov, kakor Fieldov kabel. — Pred
kratkim so dodelali tudi kabel iz S. Louis (Sene-
gambija) v Pernambuco (Brazilija), tako da so sedaj
telegrami v Brazilijo mnogo ceneji.

* (Koliko ljudi umrje na Dunaji?) Po
službenih izkazih umrlo je na Dunaji meseca av-
gusta 2973 oseb in meseca septembra 2374. Povprek
je torej umrlo v avgusta na dan po 96, v septembru
pa 79 oseb.

* (Društvu za zrakoplovstvo) podaril
je nemški cesar 50.000 frankov za napravo ogrom-
nega balona, ki bode imel v presegu 17 metrov in
s katerim bode mogoče dvigniti se v višino 10.000
metrov.

* (Čudna rodbina.) Nedavno umrli francoski
grof Divonne, imel je sina Charlesa, ki je gluhonem
in se je poročil leta 1864 z gospico Nompère de
Champagny, ki je bila tudi gluhonema. Iz tega za-
kona so trije otroci, ki vsi govorijo in slišijo popol-
noma dobro. Ta čudna rodbina živi na svojem po-
sestvu v gradu Trois-Moulins blizu Meluna.

Narodno-gospodarske stvari.

— Železnica iz Soluna v Dedeagač in iz
Sofije v Solun. Za prvomnovano progo sestavil se
je že sindikat za zgradbo, in sicer so v njem fran-
coski in angleški kapitalisti. Za zgradbo določen je
čas treh do štirih let in se bode proga gradila od
obeh strani ob jednom. Zgradbo prevzel je znani
francoski podjetnik grof Vitali. Zdaj, ko je zago-
tovljena ta proga, se bode tim ložje izvedla želja
bolgarske vlade, zvezati Sofijo s Solunom, ker bi
se bolgarsko-macedonska železnica vezala z novo
progo.

— Združena svetovna razstava se namerava
za l. 1895 v Antverpeni in Bruselju. Kakor po-
roča „Indépendance Belge“, se je minister Bernaert
izrazil ugodno za ta projekt. Mej obema mestoma
zgradila bi se električna železnica.

V sredo, dne 26. oktobra 1892.

KONCERTkomornega virtuoza gospoda
Františka Ondříčka

sodelovanjem gospoda Karola Hoffmeistera.

PROGRAM:1.) *Mendelssohn*: „Koncert za gosli E-moll“. Igra na gosli g. František Ondříček. Spremlja na klavirju g. Karol Hoffmeister.2.) **Kdor se poslednji smeje!**

Veseloigra v jednom dejanju. — Spisala Marija Knaufova. Preložil Ivan Kalan. Režiser gospod Ignacij Borštnik.

OSOBE:Gospa pl. Podgorska, mlada udova g. Borštnik-Zvonarjeva.
Henrijeta, nje hišina — gospica Nigrinova.
Karol pl. Trnovski — gospod Borštnik.
Natakar — gospod Perdan.

Godi se v Baden Badnu.

3.) a) *J. Raff*: „Arija“.b) *N. Paganini*: „Moto perpetuo“. Igra na gosli František Ondříček. Spremlja na klavirju g. Karol Hoffmeister.4.) *Ernst*: „Ogrske pesmi“. Igra na gosli g. František Ondříček. Spremlja na klavirju g. Karol Hoffmeister.

Začetek točno ob 8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka bar. Kuhn št. 17.

Ustopenina:

Parterni sedeži I. do III. vrste gld. 1-50. Parterni sedeži IV. do XI. vrste gld. 1-20. Balkonski sedeži I. vrste gld. 1-20. Balkonski sedeži II. in III. vrste gld. 1—. Galerijski sedeži 60 kr. Ustopenina v lože gld. 1—. Parterna stojišča 70 kr. Dijaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Zahvala.

V svojem, kakor tudi v imenu svoje matere, sester in bratov, izrekam najtoplejšo zahvalo na mnogobrojni udeležbi pri odkritju nagrobnega spomenika pokojnega brata, bivšega učitelja Andreja Križaja, dne 20. t. m. Sosebno pa zahvaljujem g. nadučitelja J. Rustijo na nabiru za spomenik, domačega g. učitelja R. Horvata na njegovem trudu in izvrstnem vodstvu cerkvenega petja, g. učitelja R. Dolence na krasnem nagrobnem govoru, gg. pevce na mili nagrobni in v vse ostale gg. učitelje, ki se niso strašili slabega vremena in ne daljnega pota ter tako izkazali zadnjo čast njih bivšemu kolegi. Bog plati stotero!

V Orehku, dne 22. oktobra 1892.

Anton Križaj.

Premovano 1. 1891.
s častno diplomom c. in kr. trgovinskega ministerstva.**Prirodna
Studenčna sol iz Marijanskih kopeli**

(v praških in kristalizovano).

Dobljena iz najbogatejšega zdravilnega vrelca v Marijanskih kopelih, iz Ferdinandovega vrelca, po izhlapiju brez drugih primesi, in ima po analizi prof. dr. Ernesta Ludwiga v sebi najuplívnejše tvarine slavnega tega zdravilnega vrelca ter upliva njemu analogno: lahko čistilno, kiseline uničuje, ugodno na prebavne organe itd.

Pristno samo v flakonih ali v praških v kartonih, na katerih je natisnjena varnostna znamka. (73-26)

Pastile iz Marijanskih kopeli

narejene iz naravne vrelčne soli iz Marijanskih kopeli — v originalnih škatlicah. Dobiva se v trgovinah z mineralnimi vodami, dišavami in v lekarnah.

Salz-Sud-Werk Marienbad (Böhmen).

Tuji:

24. oktobra.

Pri *Matei*: Baron Hein iz Gradca. — Kürtler, Fuchs, Möschl, Suchanek, Guschiz, Petrovitz, Müller z Dunaja. — Bondy iz Prage. — Wolfsegger iz Kočevja. — Miacolo iz Trsta.Pri *Stani*: Mossey iz Gradca. — Weinberger, Vatter, Herz, Freiburger Kohn z Dunaja. — Scarochelli, Weiss, Blochman iz Trsta. — Razboršek iz St. Martina. — Demberger iz Tržica.Pri *bavarskem dvoru*: Schriebl iz Gradca.**Meteorologično poročilo.**

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
24. okt.	7. zjutraj	734.3 mm.	1.0° C	brezv.	megla	2.70 mm.
	2. popol.	732.8 mm.	4.4° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	732.7 mm.	3.6° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 3.0°, za 6.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 25. oktobra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gid. 96.55	gid. 96.55
Srebrna renta	96.40	96.35
zlata renta	114.45	114.50
5% marcna renta	100.25	100.20
Akcije narodne banke	982.—	981.—
Kreditne akcije	311.40	310.75
London	119.65	119.70
Srebro	—	—
Napol.	9.52 1/2	9.52 1/2
C. kr. cekini	5.70	5.70
Nemške marke	58.72 1/2	58.75

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš iskreno ljubljeni oče, stari oče in tast, gospod

IVAN ČUČEK

posestnik

včeraj ob 11. uri dopoldne, po kratki bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, v 73. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb draga pokojnika bode v sredo, dne 25. t. m., ob 9. uri zjutraj.

Svete maše zadušnice brale se bodo v mnogih cerkvah. (1185)

Knežak, dne 25. oktobra 1892.

Josip Čuček, sin. — Amalija Trošt, rojena Čuček, hči. — Anton Trošt, zet. — Milan, Rudolf, Avgust, unuki.

Sveže došlo!

(1099)

MAGGIJEV mesni ekstrakt

v posameznih kosih po 8 kr. pri Karolu C. Holzer-ji.

MEJNARODNA PANORAMA

v „Tonhalle“.

III. serija:

Rim in Vatikan.

Ustopenina 10 kr.

(1167—3)

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Risalnice, risalni ogel, risalni čavlički, risalne šine, risala, predloge za ronde pisavo, peresa za ronde pisavo, škrljnatih klinc, škrljne ploščice, pisalne mape, pisalni papir, pisanke, šolske torbe, sepija tinta, jeklena peresa, predloge za pokončno pisavo, peresa za pokončno pisavo, sindetikon, bela kreda za tablo, nožičevke, mape za pisanke, tinte črne in barvaste, tintni gumi, tintni črtniki, črnilec, tintniki, kvadratna črtala, risalniki, risarski bloki, risarski papir, predloge za risanje, orodje za risanje. IV. (7)

DITMAR-SVETILKE.

„DITMAR-JEVE NOVOSTI ZA SEZONO 1892/93 NA NOVO DOKAZUJEJO, DA JE SPOPOLNITEV PETROLEJSKIH SVETILK STORILA KORAK NAPREJ, KOJI NAPREDEK V IZREDNO VISOKI MERI ODGOVARJA NOVODOBNIM POMNOŽENIM ZAHTEVAM GLEDE RAZSVETLJAVE.“

DITMAR-SVETILKE SO SI PO SVOJIHUKUSNIH OBLIKAH
IZVRSTNI IZVRŠITVI
VELIKI SVETILNOSTI
PRI ČUDOVITO NIZKIH CENAH
OSVOJILE SVETOVNO TRŽIŠČE.“**R. DITMAR NA DUNAJI**

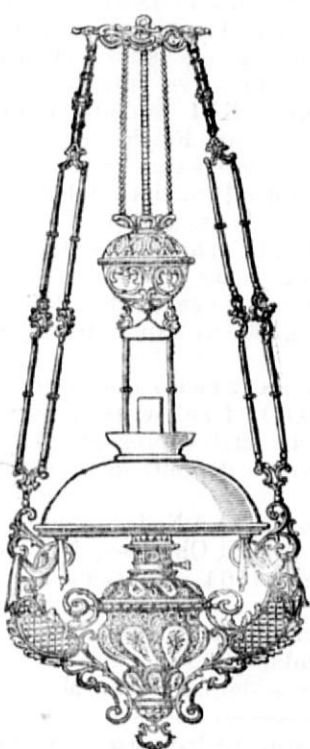
C. KR. DEŽELNO PRIV.

TOVARNA ZA SVETILKE IN KOVINSKO ROBO

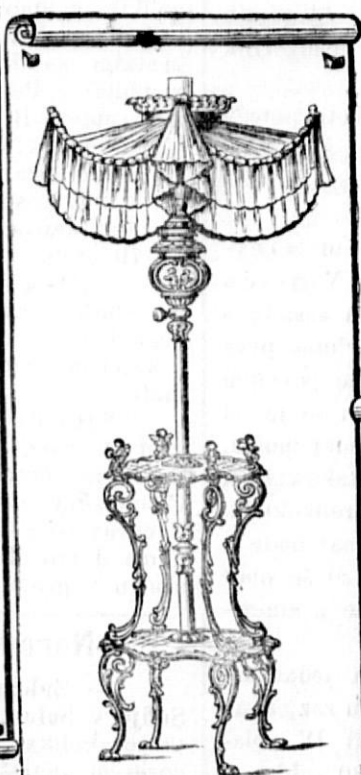
III., EROBERGSTRASSE 23, 25, 27 IN SCHWALBENGASSE 2, 3, 4.

DITMAR-SVETILKE

IMA V ZALOGI VSAKA BOLJŠA TRGOVINA S SVETILKAMI. (1174—1)

LESTENCI IN VISEČE SVETILKE.

NAMIZNE SVETILKE
STENSKES SVETILKE
LAMPICE
SVETILNICE.SVETILKE S STOJALOM
IN CIPKASTIM OKRILJEM.FAVORIT-SVETILKE
Z OKROGLIM PLAMENOM.

PALILNIK IMA SVETILNO MOČ 4 DO 157 SVEČ.